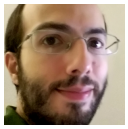
El ninot groc del Maps

Per JoanM el dj., 14/11/2019 - 21:00

A taula va sortir a la conversa aquell detall tant insignificant: el ninot groc que gronxem i deixem caure sobre un mapa del Google Maps perquè ens faci entrar en una realitat virtual dels carrers de la zona. I aquell ésser estrany em va obrir de sobte una manera diferent de veure la realitat.

Normalment per la vida solem caminar-hi. Un dia ens condueix a un altre amb una certa continuïtat. Déu ens acompanya a visitar allò que ja coneixem, a fer allò que cal i concebem dins la rutina d'aquella jornada... Però hi ha moments que ens agafen d'una mà, com el ninot groc de Google Maps, i ens porten en un indret nou, que ens sembla arbitrari, per deixar-nos-hi caure. És un moment disruptiu amb la continuïtat dels dies: ja no hi arribem "caminant", sinó que ens sembla aterrar-hi amb una forta patacada, com la que rep cada vegada el ninot groc. Un càncer, una decisió de compromís valent que ens capgira la vida, una persona que ens transforma, un accident, una oportunitat d'or, un premi que obre centenars de portes professionals, una pèrdua familiar... Depenent del que cultivem dins en temps de "camí", tindrem capacitat d'afrontar aquesta novetat imprevisible amb serenitat i confiança. El ninot groc ha de confiar en qui li proporciona les dades i les imatges, ha de circular per unes fletxes indicades per orientar-se bé... Quan confiem profundament en Déu, sabrem confiar també en les seves mediacions: persones concretes que a l'hora de l'emergència, o de la novetat, podran facilitar-nos les primeres passes del nou camí.

Déu nostre, et preguem avui que ens treballis per dins, de manera que creixem en audàcia per obrir-nos a la novetat, en fermesa per arrelar-nos a Tu, i en pau interior per sobreposar-nos a la por que tantes vegades sentim vers allò desconegut.